fotbal

După turneul întreprins de Steaua în America de Sud

VALENTIN STĂNESCU: ECHIPA NOASTRĂ A AVUT MULTE DE ÎNVĂȚAT

Steaua a revenit în țară — așa cum am mai anunțat — duminică seara. Intempestiv și în același timp aproape.., firesc, încheind un turneu, de fapt neterminat, și o etapă de pregătire în cadrul căreia partidele susținute pe continentul sud-american au oferit — echipei în ansamblu și antrenorilor ei — posibilitatea unor confruntări utile și revelatorii în ceea ce privește adevărata față a fotbalului modern.

Rezultatele turneului se cunosc. Problema unui eventual bilanț general ni se pare, de asemenea, și ea în afara oricăror... complicații de calcul, iar unele date referitoare la evoluția formației militare cu prilejul celor șase partide disputate în Peru și Brazilia au putut parveni, la timpul potrivit, cititorilor noștri, în ciuda faptului că nu am beneficiat de condițiile unei informări normale, care să fi fost asigurate de un trimis la fața locului.

Dincolo, însă, de toate aceste elemente, reconstituirea integrală a cadrului real de desfășurare a turneului ni se pare, acum, la înapoierea echipei Steaua, lucrul cel mai important. De aceea am considerat oportună, în contextul acesta general de elucidare a problemei în cauză, o discuție (preliminară, să zicem) cu antrenorul militarilor bucureșteni, **Valentin Stănescu,** căruia ne-am adresat, pentru început, cu o întrebare destinată să dezlege o primă enigmă: „care au fost cauzele întoarcerii dv. în țară mai devreme decît data prevăzută inițial?

— În primul rînd, organizarea, nescontată în această perioadă în Brazilia, a unei cupe ce angajează oficial toate echipele, motiv pentru care nu numai turneul nostru a fost întrerupt, ci și toate celelalte turnee în curs de desfășurare. În al doilea rînd, începerea Carnavalului, tradiționala „fiesta", care polarizează în prezent interesul întregii populații din țara lui Pele. Indiferent, însă, de cauzele care au determinat reducerea duratei absenței noastre din țară, consider acest lucru drept o împrejurare favorabilă unei mai bune realizări a planului de pregătire, prin cîștigul de o săptămînă care se adaugă acum timpului de lucru destinat omogenizării echipei în cadrul specific competițiilor noastre interne.

— Cum apreciați valoarea adversarilor întîlniți și condițiile de organizare și desfășurare ale turneului?

— Să încep cu răspunsul la cea de-a doua parte a întrebării, folosind pentru aceasta calificativul de excelent. Și cînd spun excelent, mă refer atît la condițiile de cazare, masă și transport, cît și la calitatea terenurilor pe care am jucat, ca și la competența și obiectivitatea arbitrajelor asigurate. În ceea ce privește valoarea adversarilor întîlniți, este suficient să spui „brazilieni" și nimic mai mult. În mod practic, în această țară a fotbalului, nu există echipe mari și mici, jucători buni și jucători mediocri. Oriunde te duci, dai numai peste formații și fotbaliști de clasă. La prima vedere, afirmația ar părea exagerată... Adevărul este, însă, că în prezent brazilienii sînt pur și simplu de nerecunoscut față de ce în mod obișnuit cunoșteam noi despre ei. Și asta pentru că au adăugat rafinamentului tehnic, de inegalat încă pe plan mondial, o mare viteză de execuție, forță de joc, angajamentul fizic caracteristic europenilor și modul de acțiune organizat și colectiv. Toți cei care au avut prilejul să întreprindă în această iarnă turnee în Brazilia, inclusiv națională Ungariei, s-au convins, cred, pe deplin de acest lucru.

— Abstracție făcînd de rezultatele obținute pe teren, rezultate cunoscute, de altfel, tuturor și întrucîtva trecute și pe seama pregătirilor, ce ne puteți spune despre comportarea echipei dv.?

— Obligați de program — și după o pregătire relativ sumară în țară — să intrăm direct într-un regim de jocuri tari și cu adversari în mare formă, jucătorii noștri au acuzat în prima parte a turneului un șoc puternic, al cărui efect culminant s-a resimțit în meciul cu Palmeiras, pierdut la un scor care ilustrează mai curînd proporțiile accidentului, decît acelea ale diferenței de valoare. În cea de-a doua parte a turneului, echipa și-a regăsit parțial echilibrul tactic și moral, a evoluat la un nivel constant bun și a reușit să pună în practică, cîteva dintre elementele de bază ale ideii noastre de joc. Dintre jucătorii folosiți, Vigu, Tătaru, Ștefănescu, Hălmăgeanu, Pantea, Sătmăreanu și Cristache s-au dovedit cei mai bine cotați pe parcursul întregii perioade de pregătire din Brazilia. Mai puțin convingătoare, în schimb, comportarea lui Naom și Marcu, ca și jocul apărării în zona sa centrală. Decepționantă, alarmantă chiar, poate fi apreciată ineficacitatea atacului.

— Care este cîștigul cel mai mare pe care considerați că l-ați realizat în turneul sud-american?

— Am văzut fotbalul adevărat. Este, după părerea mea, cel mai mare cîștig. Și de acest lucru s-au convins, cred, și jucătorii noștri, în general foarte tineri. De aceea, am credința fermă că fiecare, la rîndul său, se va strădui să valorifice experiența dobîndită cu acest prilej și să-și onoreze în viitor obligațiile fotbalistice, așa după cum o dorim cu toții și cum publicul o așteaptă de la noi.

Mihai IONESCU

U.T.A. EVOLUEAZĂ SÎMBĂTĂ ÎN CAPITALĂ, ÎN COMPANIA ECHIPEI PROGRESUL

Înaintea turneului său în Algeria, lidera campionatului, formația arădeană U.T.A., va juca sîmbătă în București în compania formației de Divizia B, Progresul. Meciul este programat pe stadionul din str. dr. Staicovici, cu începere de la ora 15,30.

Partida constituie o ultimă verificare pentru U.T.A. înaintea evoluției sale în Algeria, unde va participa la un turneu alături de prima reprezentativă a țării, formația algeriană **Sonatrach** și echipa sovietică **Ararat Erevan.**

Meciul de sîmbătă constituie o utilă trecere în revistă a pregătirilor de pînă acum și pentru Progresul, care va pleca la Varna, invitată de Spartak S.J.K. Varna, unde va lua parte la un turneu alături de alte patru formații din Bulgaria, Ungaria și Polonia.

PRIMUL MECI INTERNAȚIONAL DIN ACEST AN AL RAPIDULUI

Duminică 13 februarie, pe stadionul Giulești, cu începere de la ora 11, **Rapid** va susține primul său joc internațional din acest an. Partenera echipei bucureștene va fi **Etar Trnovo,** formație care activează în prima divizie a campionatului de fotbal al Bulgariei.

Azi, în Parcul sportiv Dinamo

DINAMO BUCUREȘTI — DINAMO OBOR

Echipa Dinamo București va evolua astăzi pentru prima oară în acest an în fața publicului din Capitală. Pe terenul III din Parcul sportiv din Șos. Ștefan cel Mare, divizionarii A vor juca în compania formației Dinamo Obor, cu începere de la ora 15,30.

CU VASILE ZAVODA, LA GURA SOBEI...

O zi fără fotbal, o zi fără soare...

Cu Vasile Zavoda trecerea anilor —care, oricum, s-au adunat și însumează aproape 43 — nu a fost prea rea. Am rămas cu convingerea, urmărindu-l nu o dată, în amicalele partide antrenori-ziariști, că, dacă mîine ar îmbrăca din nou tricoul vreunei echipe, ar putea juca de la egal la egal cu mulți dintre tinerii din soccerul nostru. Și încă de altceva ne-am mai convins: declarația sa, făcută cu cîteva ierni în urmă unui confrate, „nu aș putea trăi fără fotbal" exprimă mai mult decît un adevăr. Bucuria sinceră, aproape naivă de a juca, — iată și punctul de unde a plecat discuția noastră:

— Pentru mine, fotbalul înseamnă dreptul de a visa. Pentru el am făcut sacrificii imense, dacă pasiunea acceptă și această noțiune. Am simțit chiar (încă de copil) biciul ironiei cîte unui spectator. Aveam 16 ani și jucam în „B". Mergeam la stadion desculț și în pantaloni scurți. Eram stopat cu asprime la poartă, împreună cu „trupa" mea de puști. Intram numai la... recomandarea antrenorului. Eu, titularul și „suporterii" mei. Plecam de la teren ultimii și nu ne opream decît pe maidan, unde „ardeam" o miuță pînă ne biruia întunericul. A doua zi dimineață, la 4 și jumătate, eram în picioare, gata de muncă...

— Fiul de miner, fotbalistul de ieri este acum „șlefuitor de talente" la Steaua sau la lotul reprezentativ de juniori. Ce v-a determinat să respingeți ofertele unor formații divizionare și să acceptați „laboratorul"?

— Cel ce se ocupă de pitici sau juniori știe că nu-l așteaptă nici satisfacțiile, nici publicitatea. Cel ce se închide în laborator, cum spuneți dv., trebuie să fie convins că știe măcar abecedarul și că-l poate transmite și altora, literă cu literă. Munca noastră este — permiteți-mi să las la o parte falsa modestie — una de compoziție. Noi frămîntăm aluatul, îl turnăm în forme. Răspunderea e enormă. Cred că numai adevăratul îndrăgostit de fotbal acceptă anonimatul. Eu am fost conștient de ceea ce mă așteaptă, mi-a plăcut și-mi place să risc, căci anonimatul în fotbal e un risc... Sînt puțini aceia care rezistă pînă la capăt unei vieți aprige, dar ei sînt oameni deosebiți.

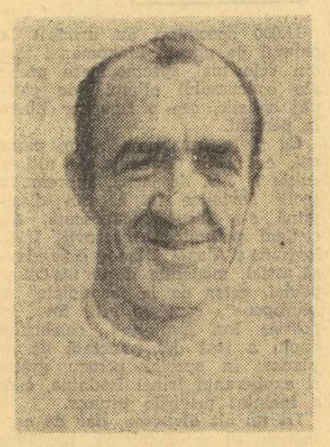

— Un nume, două...

— Nu vreau să fiu nedrept, dar așa, în fugă, citiva: Kluge, Stănculescu, Costea, Catană, Gorgorin, Fabian... Și încă unul, un coleg, și un prieten, Titi Ardeleanu, un meșter priceput, alături de care sper să mai „scoatem" cîteva „naționale" bune de juniori. Deviza la noi: talent, modestie și muncă, multă muncă. Din partea jucătorilor și antrenorilor.

— Necazuri?

— Necazurile încep chiar în clipa în care copilul vine la un antrenament și spune: „Vreau să mă fac fotbalist"... Pentru că mulți băieți știu fotbal, dar nu știu... să alerge!!! Iar eu, pentru că sînt elevi, nu pot lucra cu ei mai mult de 6—8 ore pe săptămînă. Deci familia, școala sînt primele trepte... Profesorul de educație fizică trebuie să pună și el umărul în formarea viitorilor sportivi. Și să fie și el răspunzător...

— Ce crede fostul apărător al fostei C.C.A. și al naționalei despre succesorii săi? Să fi devenit fundașul de margine un „călcîi al lui Achile"?

— Eu unul pun regresul — momentan, desigur — de la un Bürger, Albu, Sfera sau Farmati, Rodeanu, Macri și mai apoi Pahonțu, Neacșu, pînă la actualii purtători ai tricourilor cu numerele 2 și 4 pe seama unei neînțelegeri a acestui rol: s-a uitat ce înseamnă să fii fundaș. Fotbaliștii noștri au tehnică de joc, DAR NU AU TEHNICĂ SPECIFICĂ, — nu au viteză de reacție (5—10 m), nu știu să iasă în întîmpinarea balonului și a adversarului (de unde, oare, acea frică deseori constatată?) — nu au un plasament corect. Mulți comit o mare greșeală: merg înainte cu orice preț, în toate condițiile, chiar dacă fizicul nu le-o permite — pentru că un meci durează, totuși, 90 de minute. Ne vom debarasa de acest complex (și de altele) cînd vom învăța să gîndim mai mult în teren. Dar și în cabine și dincolo de ele...

Pentru Vasile Zavoda o zi fără fotbal e o zi fără soare. Chiar și atunci cînd afară „e un ger amar, cumplit", fotbalul poate trăi. Poate însemna o carte sau o discuție lungă, lungă, la gura sobei, cum a fost aceasta...

Geo RAEȚCHI

NUMAI CINCI ARBITRI SÎNT LA Tg. MUREȘ?

O statistică recentă arată că un arbitru aleargă în decursul unui meci mai mult decît un jucător de fotbal. Concluzia ce se desprinde este firească: la fel ca fotbaliștii, arbitrii trebuie să se pregătească și ei cît mai bine din punct de vedere fizic (lăsăm la o parte chestiunile teoretice) pentru a face față meciurilor ce se apropie.

Dar iată că miercurea trecută, la Tg. Mureș, deși era programat un antrenament al arbitrilor la stadionul orașului, nu au fost prezenți, așa cum se vede din fotografie, decît cinci cavaleri ai fluierului: **Ioan Rus, Ioan Soos, Paul Koreh, Zoltan Szecsey și Sooș-jr.**

Interesîndu-ne la Colegiul central al arbitrilor, am aflat însă că în orașul de pe Mureș sînt nu mai puțin de 10 arbitri divizionari (la antrenamentul de miercuri au fost prezenți numai patru) și peste 40 de arbitri în celelalte categorii.

E clar, nu?

Și ar mai fi o chestiune care trebuie rezolvată (pe lîngă aceea a asigurării prezenței tuturor „cavalerilor" la pregătiri): necesitatea unui profesor de educație fizică. Numai acesta ar putea asigura o pregătire fizică fără reproș.

Foto: S. BAKCSY

Azi a apărut numărul 298 al revistei

FOTBAL

din sumarul căreia vă recomandăm:

- Un ampiu interviu asupra unor probleme actuale ale fotbalului nostru, cu scriitorul CONSTANTIN CHIRIȚĂ.
- O corespondență din BUDAPESTA, după întreruperea turneului naționalei Ungariei în America de Sud.
- Comentarii în legătură cu COMPORTAREA JUCĂTORILOR ECHIPEI NAȚIONALE în meciul de la Pitești.
- O corespondență telefonică, după sosirea lotului și PRIMELE ANTRENAMENTE LA ISTANBUL.
- Analiza comportării echipelor UNIVERSITATEA Craiova, FARUL Constanța și POLITEHNICA Iași în turul campionatului.
- Reportaje de actualitate la RAPID, DINAMO, UNIVERSITATEA Cluj, C.F.R. Cluj și STEAGUL ROȘU Brașov.
- Problemele campionatului național de juniori și ale centrelor de copii, în dezbaterea consfătuirilor de la București, Galați, Timișoara.
- Numeroase reportaje, știri, comentarii externe • Continuarea rubricii „Panoramic", cuprinzînd meciurile internaționale din întreaga lume în anul trecut

TURNEUL DE LA CONSTANȚA, O REUȘITĂ

Săptămîna trecută, mai precis joi, vineri și sîmbătă, Sala sporturilor din Constanța a găzduit un interesant turneu de minifotbal, la care au luat parte opt formații alcătuite din jucători ai diviziona-relor A, Farul și Petrolul, precum și ai Portului Constanța, din divizia secundă. Acest turneu a constituit o **premieră** în materie, pentru țara noastră, prin participare și durata competiției. Desigur, se știe că și în Capitală au avut loc asemenea partide, dar ele purtau mai mult amprenta unui divertisment și nu a unei întreceri de durată.

Acum, în plină perioadă de pregătire în vederea viitorului sezon competițional, cînd publicul duce dorul jocurilor, turneul de pe malul mării a suscitat un interes deosebit, poate chiar neașteptat. De la o zi la alta, numărul spectatorilor a fost din ce în ce mai mare, pentru ca sîmbătă după-amiază, la meciurile finale, sala să fie ocupată pînă la ultimul loc. Din acest punct de vedere, acțiunea clubului constănțean a avut un incontestabil succes.

Se pune întrebarea, pe bună dreptate, dacă aceste jocuri au folosit echipelor participante, mai ales dacă ținem seama de data la care s-au jucat? Din acest punct de vedere, cei mai în măsură să aprecieze sînt antrenorii echipelor. La sfîrșitul competiției, **Ilie Oană** și **Robert Cosmoc** s-au arătat pe deplin satisfăcuți, remarcînd că obiectivele urmărite au fost îndeplinite.

Ilie Oană, ne declara: **„Știam, de pildă, că în R.F.G., pe timpul iernii, jucătorii iau parte în mod frecvent la asemenea meciuri și că utilitatea lor a fost probată în repetate rînduri. Petrolul și Farul se aflau după o etapă de pregătire fizică generală și specifică și am găsit de cuviință să participăm și la acest turneu, pentru că asemenea meciuri solicită o circulație rapidă a balonului, o gîndire de moment, o mișcare permanentă, angajamentul și presingul pe tot terenul, cerînd jucătorilor eforturi deosebite. Și așa s-a întîmplat la Constanța. Privind astfel lucrurile, rezultatele sînt satisfăcătoare pentru etapa în care ne aflăm".**

Da, la acest capitol, al solicitărilor fizice, meciurile n-au constituit un prilej de... joacă, ci au fost tratate cu toată seriozitatea. În trei zile, fiecare echipă a susținut patru meciuri a cîte 40 de minute, pentru ca, apoi, duminică dimineața, Farul și Petrolul să evolueze la un nivel apreciabil în meciul de pe stadionul „1 Mai".

Iată, de altfel, ce ne-a spus și **Robert Cosmoc: „Solicitarea a fost dintre cele mai severe, uneori pulsul jucătorilor ajungînd la 180 de bătăi pe minut. Am văzut elevi de-ai mei puși în condiții de joc deosebite, fotbaliști masivi ca Oprea și Caraman, obligați să se descurce pe spații mici, ceea ce le va ajuta să dobîndească o mai mare viteză de reacție, reclamată și în meciurile oficiale, acolo, în preajma careurilor, unde e din ce în ce mai multă aglomerație. Asemenea turnee trebuie extinse, cu participarea a trei-patru divizionare A, cu jocuri din două în două zile, intercalate cu pregătirile specifice fiecărui lot".**

Turneul de la Constanța, test al pregătirii fizice la ora actuală, a evidențiat superioritatea jucătorilor tehnici, cei cu o bună îndemînare. Nu întîmplător în fruntea golgeterilor s-a aflat **Grozea,** cu 15 goluri marcate, urmat de un jucător recunoscut pentru vivacitatea sa, **Tănase** (13 goluri). Au mai plăcut, spectatorilor, **Mareș, Turcu, Mihu** (de la Farul), **Juhasz, Moraru, Doru Nicolae, Cozarec** (Petrolul) și **Manea,** de la Portul. Au plăcut cîteva meciuri spectaculoase, mai puțin finala dintre Farul II și Farul III, joc care, din păcate, a purtat amprenta unei dîrzenii exagerate.

Trăgînd o linie și adunînd, se poate spune că turneul a constituit o reușită, ceea ce a determinat conducerea clubului Petrolul să-și manifeste intenția de a organiza în viitor și la Ploiești asemenea întreceri.

Constantin ALEXE

ULTIMELE REZULTATE TEHNICE:

Pentru loc. 7—8: Petrolul III — Portul II 6—2; **loc. 5—6:** Petrolul I — Petrolul II 10—5; **loc. 3—4:** Farul I — Portul I 10—2; **loc. 1—2:** Farul II — Farul III 4—1.

FOTBAL meridiane

Corespondență specială pentru ziarul „SPORTUL"

N-AVEM MOTIVE SĂ FIM PREA VESELI!

Optimismul manifestat de sir **Alf Ramsey** la aflarea deciziei sorților care desemnau ca adversar al **Angliei** echipa **R. F. a Germaniei,** în sferturile de finală ale „Campionatului Europei", a fost apreciat din partea multora drept exagerat. Doar **Hurst,** omul care prin cele trei goluri marcate la C.M. 1966, cu care învinsese redutabila formație a lui Schön, mai poate păstra o urmă de optimism.

Dar, nu se poate uita desigur faptul că echipa vest-germană a eliminat Anglia la C.M. din Mexic, și nici să faci abstracție de slabele rezultate înregistrate în 1971 de fotbalul britanic. Chiar și observatori mai puțin calificați și-au putut da seama de lipsa de elan a naționalei engleze, de slaba ei combativitate și absența unor jucători cu adevărat de clasă. În afară de neobositul **Boby Moore,** de marele **Gordon Banks** și — poate — de **Martin Chivers,** cu greu am găsit jucători în mare formă în această echipă.

La ultimele sale trei apariții, naționala engleză a prestat un joc dezolant. În **„Campionatul Europei",** jucînd și cîștigînd fără convingere (3—2) cu Elveția, echipa Angliei putea chiar pierde dacă nu ar fi fost minunatul Chivers, care să domine singur tot jocul. Pe Wembley, elvețienii s-au comportat magnific, au reușit prin excelenții Kuhn și Odermatt să egaleze și au atacat irezistibil tot timpul. La Atena, englezii au învins din nou, dar toată lumea a fost de acord că cel mai bun de pe teren a fost grecul Domazos, superior în jocul la centrul terenului celor mai buni jucători englezi specialiști ai rolului, Colin Bell, Alan Ball și Martin Peters.

Osgood, Lee, Hurst, Astle *(de la stînga la dreapta), primul și ultimul foarte nesiguri în lotul lui* Ramsey *pentru partidele cu selecționata vest-germană. Ceilalți doi însă rămîn* „piese majore" *ale planului lui sir* Alf...

Alan Ball poate redeveni același jucător eficace, **Peters** este capabil de lucruri mari, dar o face destul de sporadic, **Colin Bell** este un mare talent care a impresionat cel mai mult în turneul mexican, joacă destul de bine și în campionat, dar aparițiile sale în națională sînt cenușii în ultima vreme. În fine, **Francis Lee** se află acum în mare formă. Dacă toți cei amintiți mai sus se vor afla în meciul cu selecționata condusă de **Schön** în forma lor maximă, rezultatul poate fi favorabil insularilor. Dar, firește, această dorință stă sub semnul incertitudinii.

Brian GLANVILLE

Londra, februarie.

„FOTBALUL ROMÂNESC A REAPĂRUT STRĂLUCITOR..."

Un comentariu al revistei „Fotbal-hochei" din U.R.S.S.

Pentru a 13-a oară, revista sovietică **„Fotbal-Hochei"** publică clasamentul echipelor europene, document care poate servi ca bază de apreciere în ceea ce privește valorile fotbalului de pe continentul nostru. Clasificarea a fost făcută după o analiză amănunțită în ale cărei calcule nu au intrat numai rezultatele, ci și critica partidelor respective, evoluția și media de progres remarcată în jocul acestor naționale.

Tabelul clasificării revistei sovietice se prezintă astfel: 1—2 — **Anglia** și **U.R.S.S.,** 3 — **Republica Federală a Germaniei,** 4 — **Ungaria,** 5—6 — **Belgia** și **ROMÂNIA,** 7—8 — **Italia** și **Iugoslavia,** 9—10 — **R. D. Germană** și **Cehoslovacia,** 11 — **Bulgaria,** 12 — **Spania,** 13—14 **Austria** și **Franța,** 15 — **Olanda,** 16 — **Suedia,** urmează în ordine: **Portugalia, Elveția, Polonia, Irlanda de nord, Danemarca, Scoția, Țara Galilor, Albania, Grecia, Turcia, Norvegia, Finlanda, Luxemburg, Malta, Irlanda** și **Cipru.**

Cu privire la locul ocupat de țara noastră, săptămînalul sovietic scrie: **„Belgienii și românii impart locul al cincilea, pentru eforturile lor din ultima vreme, care sînt demne de toată cinstea. Aparițiile românilor pe această treaptă nu e deloc atît de surprinzătoare cum ar vrea să o socotească unii comentatori. Fotbalul românesc a reapărut strălucitor încă din anii 1965—66. Aceleași loc 5 l-au obținut tricolorii români și în clasificarea anului 1969, ca urmare a bunei lor comportări în turneul de calificare pentru C.M. din Mexic. Acum ocupă din nou acest loc de onoare. România a devenit în ultima vreme o formație de temut, în toate marile competiții ale fotbalului".**

ȘTIRI • REZULTATE

• Rezultate înregistrate în cadrul turneului pentru juniori de la Viareggio: Crystal Palace Londra — Lazio Roma 1—0 (1—0); A.C. Torino — Partizan Belgrad 3—1 (2—0); Internazionale Milano — Ujpesti Dozsa Budapesta 1—0 (1—0); Boca Juniors Buenos Aires — Atalanta Bergamo 4—3 (în urma executării loviturilor de la 11 m.).

• La Cordoba (Argentina), cu prilejul unui meci de fotbal, un arbitru de tușă a fost omorît de jucătorii echipei „Club Deportivo". În timpul partidei, jucătorii acestei echipe au încercat să-l molesteze pe arbitrul de centru care le eliminase un jucător. Arbitrul de tușă vrînd să ia apărarea colegului său, a fost bătut de fotbaliști pînă ce a decedat. Poliția a arestat întreaga echipă „Club Deportivo".

• În următoarea etapă a „Cupei Angliei", formația Tottenham Hotspur, va întîlni formația Everton. Meciul va avea loc la 26 februarie.

• Echipa poloneză Stahl, aflată în turneu în Bulgaria, a jucat la Varna cu formația locală J.S.K. Spartak. Fotbaliștii bulgari au terminat învingători cu scorul de 1—0 (0—0).

PATINAJ VITEZĂ

La cea de a IV-a ediție a „Concursului Prietenia"

RECORD DE... RECORDURI PE PISTA DE LA ZAKOPANE

— *Viteziștii români sînt capabili de rezultate superioare* —

Săptămîna trecută s-a încheiat importanta competiție de patinaj viteză, „Concursul Prietenia", ajuns la a patra ediție și desfășurată pe pista naturală din cunoscuta stațiune sportivă de iarnă Zakopane, în organizarea ireproșabilă a forului de resort din Polonia.

Bilanțul este pozitiv, deoarece de-a lungul celor patru zile de dispute s-au corectat 17 recorduri naționale ale țărilor participante și s-au stabilit 105 recorduri personale. Protagoniștii întrecerilor au fost alergătorii din R.D. Germană, Uniunea Sovietică și sportivii țării gazdă. Bine clădiți fizic și posesori ai unui bogat arsenal tehnic, viteziștii din țările menționate au fost cronometrați cu timpi remarcabili în arena internațională, anunțîndu-se ca performeri ai concursurilor de iarnă.

Deși nu au participat la lupta pentru cucerirea medaliilor puse în joc, tinerii reprezentanți ai țării noastre au reușit să contribuie la realizarea recordului de... recorduri naționale și personale, doborîte în ediția din acest an a „Concursului Prietenia". Iată tabloul cu performanțele înregistrate de cele trei fete și tot atîția băieți din România:

Sanda Frum — 4 recorduri republicane și 4 recorduri personale; **Roxana Salade** — 2 și 6; **Enikő Giliga** — 2 personale; **Zoltan Șandor** — 1 și 4; **Victor Ciolacu** — 1 și 4; **Ladislau Fokt** — 2 personale.

În total, au fost obținute 8 recorduri republicane la juniori mici și mari și 22 personale.

Cititorii care au urmărit cronicile concursului de la Zakopane au observat, desigur, diferența de valoare dintre laureații diferitelor probe și viteziștii noștri, care, de regulă, au ocupat poziții în partea inferioară a clasamentelor. Pentru a vă forma o imagine mai clară asupra evoluției tinerilor patinatori români, am alcătuit un grafic, în care cifrele ilustrează diferența de puncte care desparte învingătorii de prima alergătoare sau alergător român sosit în clasamentul fiecărei probe.

O amintire de la Zakopane. Autorii celor 8 recorduri republicane fotografiați pe pista stadionului de iarnă (de la stînga la dreapta): Zoltan Șandor, Sanda Frum, Roxana Salade și Victor Ciolacu

FEMININ: 500 m — 5 p, 1000 m — 5,50 p, 1500 m — 7 p, 3000 m — 9 p; MASCULIN: 500 m — 3 p, 1500 m — 5 p, 3000 m — 6 p, 5000 m — 8,3 p.

După cum se poate vedea, aproape la toate probele, sportivii români au de recuperat multe secunde pentru a se număra printre favoriții reuniunilor internaționale. Cum se explică această discrepanță valorică? Fruntașii confruntărilor de la Zakopane beneficiază, în procesul de instruire, de patinoare artificiale sau naturale pe o perioadă de cel puțin 6 luni pe sezon. De asemenea, ei au la dispoziție materiale de concurs după ultimele cerințe și sînt antrenați de cadre tehnice cu o pregătire corespunzătoare. Ca o consecință firească, în R. D. Germană, Uniunea Sovietică, Polonia și alte țări există o masă largă de practicanți ai acestui sport dintre care specialiștii federațiilor respective pot selecționa pe cei mai dotați patinatori. În schimb, tinerii noștri viteziști, al căror număr nu depășește ordinul zecilor, continuă să fie la discreția vremii, singura pistă practicabilă în ultimii ani fiind aceea amenajată pe lacul Ciucaș din Tușnad. Apoi, calendarul intern nu asigură o activitate competițională ritmică juniorilor și copiilor, pentru a-i obișnui cu atmosfera de concurs. Dar, ceea ce ni se pare mai grav este faptul că elementele de perspectivă nu sînt supuse unei atente îndrumări, din cauza lipsei acute de tehnicieni capabili să crească viitori performeri în condițiile unor ierni scurte și capricioase.

Amintind aceste deficiențe, de natură să-i țină în anonimat pe patinatorii noștri, evoluția tinerilor viteziști la recenta întîlnire a speranțelor olimpice de la Zakopane poate fi considerată mulțumitoare. Patinajul viteză, încă ignorat, a dovedit prin autorii celor opt recorduri naționale stabilite la Zakopane, precum și prin celelalte talente evidențiate cu prilejul ultimelor campionate republicane, că merită mai multă atenție din partea factorilor care răspund de destinele acestui frumos sport olimpic.

Traian IOANIȚESCU